

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 320/05-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., bytom B., ktorou namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného úradu justičnej a kriminálnej polície Policajného zboru v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. OÚV-194/10-TT-99-Ča a postupom Okresnej prokuratúry Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 221/03, ako aj porušenie jeho práva podľa čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 53/05-8 z 31. marca 2005, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. októbra 2005 doručená sťažnosť MUDr. D. B., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

(ďalej len „dohovor“) postupom Okresného úradu justičnej a kriminálnej polície Policajného zboru v Trnave (ďalej len „OÚJaKP“) v konaní vedenom pod sp. zn. OÚV-194/10-TT-99-Ča (neskôr pod sp. zn. OÚJP-194/10-TT-1999) a postupom Okresnej prokuratúry Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 221/03, ako aj porušenie jeho práva podľa čl. 14 a čl. 17 dohovoru uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 53/05-8 z 31. marca 2005 (ďalej aj „uznesenie ústavného súdu z 31. marca 2005“).

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 24. februára 1999 podal trestné oznámenie. Konanie v uvedenej veci je vedené na OÚJaKP pod sp. zn. OÚJP-194/10-TT-1999 a na Okresnej prokuratúre Trnava pod sp. zn. 2 Pv 221/03.

Ako uviedol sťažovateľ *„toto je opakovaná sťažnosť“* v uvedenej veci, pričom jeho prvá sťažnosť bola odmietnutá uznesením ústavného súdu z 31. marca 2005. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti vyjadruje svoju nespokojnosť s uvedeným rozhodnutím ústavného súdu, ktorý v predmetnej veci podľa neho postupoval diskriminačne, keď v ňom vyslovil, že v napadnutom konaní nevznikli prietahy, no v inej veci vyslovil, že *„u Róma H. O. od roku 2002 vznikli a dokonca dostal neobvyklé vysoké finančné zadostučinenie 100.000,- Sk.“* Konanie, ktoré bolo sťažovateľom napadnuté vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. I. ÚS 53/05, je dvojnásobne dlhé, avšak ústavným súdom *„bolo odmietnuté“*, čo sťažovateľ považuje za diskriminačný prístup.

V dôsledku neúspechu sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom vedenom pod sp. zn. I. ÚS 53/05 mu vznikla ďalšia škoda vo výške 10 169 Sk (spočívajúca v trovách právneho zastúpenia, notárskych poplatkoch, poštovnom i poplatkoch za vyhotovenie kópií).

Orgány činné v trestnom konaní dodnes predmetnú vec neukončili a podľa sťažovateľa ju ani v tomto roku neukončia napriek tomu, že trestný čin úmyselného poškodzovania veriteľa bol *„absolútne preukázaný“* a Krajskou prokuratúrou v Trnave *„potvrdený“*. V dôsledku trestného činu podvodu so zmluvou z 15. januára 1998 mali obvinení vyplatiť sťažovateľovi škodu, ktorá mu vznikla vo výške 1 394 345 Sk spolu

s úrokmi z omeškania vo výške 0,5 % denne z dlžnej sumy od 15. februára 1999 do zaplatenia.

Sťažovateľ si uvedenú škodu nemôže vymáhať od škodcu, pretože „*súdy nekonajú, pretože čakajú na výsledok trestného konania*“. Dňa 24. februára 1999 podal sťažovateľ žalobu, ktorá je vedená na bližšie neurčenom súde pod sp. zn. 11 C 251/2001.

Napriek desaťkrát opakovanej požiadavke podľa § 47 Trestného poriadku prokurátor dodnes nezabezpečil škodu a nárok poškodeného.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby vydal rozhodnutie nasledujúceho znenia:

„II.A. Okresný úrad justičnej a kriminálnej polície a Okresná prokuratúra v Trnave porušili základné práva MUDr. D. B. tým, že nekonali bez zbytočných prietáhov a nečinnosťou blokovali právo na súdnu ochranu v civilnoprávnom konaní od februára 1999 naďalej.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky porušil právo sťažovateľa tým, že sťažovateľa diskriminoval a pri podobnom konaní v prípade Rómskeho občana uznal právo, ale v dvojnásobne viac poškodeného sťažovateľa právo neuznal.

II.C. Ústavný súd Slovenskej republiky porušil právo sťažovateľa podľa čl. 17 Dohovoru v znení protokolu č. 11, zákaz marenia práv.

II.D. Súd priznáva MUDr. D. B. náhradu škody za konania č. k. OÚJP-194/10-TT-1999 v plnej výške a to v sume 15,500.000,- Sk plus trovy konania 10.169,- Sk. Povinnosť zaplatiť sťažovateľovi majú centrálné orgány moci Ministerstvo vnútra SR a Generálna prokuratúra SR a to rovnakým dielom do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Orgány moci si môžu po vyplatení škody vyžiadať od sťažovateľa pohľadávky, ktoré môžu vymáhať od škodcu, majú na to všetky zákonné možnosti!

II.E. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva diskriminačný prístup k sťažovateľovi, za čo sa mu ospravedlňuje.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

II. A. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom OÚJaKP v konaní vedenom pod sp. zn. OÚV-194/10-TT-1999 (správne malo byť sp. zn. OÚV-194/10-TT-99-Ča), ako aj postupom Okresnej prokuratúry Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Pv 221/03.

Opakovaná sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 18. októbra 2005 sa teda v tejto časti týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol uznesením č. k. I. ÚS 53/05-8 z 31. marca 2005, v ktorom ústavný súd vyslovil, že poškodený v trestnom konaní nemá právo na to, aby jeho vec - nárok na náhradu škody v adhéznom konaní - bola prerokovaná bez zbytočných prietáhov, resp. v primeranej lehote, a z tohto dôvodu sťažnosť sťažovateľa odmietol.

Sťažovateľ sa sťažnosťou z 15. októbra 2005 domáha vyslovenia porušenia práva v tom istom trestnom konaní (voči dvom orgánom činným v trestnom konaní na ňom zúčastneným) napriek skutočnosti, že ústavný súd už vyslovil, že v rámci uvedeného konania takéto práva ako poškodený nemá.

Právoplatné rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 53/05 z 31. marca 2005 predstavuje v tomto konaní prekážku veci rozhodnutej (§ 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a zákona o ústavnom súde), a preto vo veci konajúcejmu senátu ústavného súdu nezostáva nič iné, iba sťažnosť sťažovateľa v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť ako neprípustnú [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde].

II. B. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 14 a čl. 17 dohovoru

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti taktiež namietal, že jeho práva zaručené v čl. 14 a čl. 17 dohovoru boli uznesením ústavného súdu č. k. I. ÚS 53/05-8 z 31. marca 2005 porušené.

Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že rozhodnutia ústavného súdu, ktoré sú účastníkmi konania namietané ako protiústavné alebo odporujúce medzinárodným dohovorom, ktorými je Slovenská republika viazaná, nemožno preskúmať v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy. O ochranu základných práv a slobôd sa v takomto prípade možno uchádzať iba podľa medzinárodných dohovorov o ľudských právach a základných slobodách pred orgánmi vytvorenými na ochranu práv priznaných medzinárodnými dohovormi (mutatis mutandis II. ÚS 60/90).

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú [§ 24 písm. c) zákona o ústavnom súde].

II. C.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a vzhľadom na túto skutočnosť bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. novembra 2005